

Arrest

nr. 314 887 van 16 oktober 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Amerikalei 122/14
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 15 april 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 april 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 17 april 2024 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat P. STAES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Ö. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 april 2024 wordt ten aanzien van de verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) genomen.

Het betreft de bestreden akte, die aan de verzoeker ter kennis werd gebracht op 3 april 2024 en die als volgt is gemotiveerd:

“(…)

Aan de Heer ⁽¹⁾:

Naam: Z. (…)

Voornaam: E. (…)

Geboortedatum: (...).1987

Geboorteplaats: G. (...)
Nationaliteit: Kosovo

In de gevangenis gekend als M. E. (...), geboren op (...).1987, onderdaan van Joegoslavië.

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen⁽²⁾, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

*[x] 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten.
De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie. Op 22.03.2024 mocht de Administratie een readmissie-akkoord ontvangen van de Kosovaarse autoriteiten.*

[] 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.

Op 30.01.2009 werd betrokkene veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van 1 jaar wegens diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met gebruikmaking van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig, gestolen om diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren; diefstal met geweld of bedreiging, door middelen van braak, inklimming of valse sleutels, bij nacht, door twee of meer personen.

Op 06.06.2018 werd hij veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van 15 maanden wegens verdovende middelen/psychotropen : verkoop/ het te koop stellen zonder vergunning; aflevering met vergunning. Uit het vonnis dd. 06.06.2018 blijkt dat betrokkene gehandeld heeft in cannabis gedurende een periode van ongeveer 6 maanden. Feiten van handel en bezit van verdovende middelen getuigen van een normeloze ingesteldheid, die de volksgezondheid en de gezondheid van individuele druggebruiker ernstig in het gedrang brengt louter met het oog op makkelijk geldgewin. Drugshandel veroorzaakt maatschappelijke overlast en ligt aan de basis van randcriminaliteit.

Op 26.06.2018 werd hij veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van 4 jaren wegens mensenhandel; gepleegd ten opzichte van een minderjarig slachtoffer om misbruik te maken van de bijzondere kwetsbare positie.

Uit het vonnis dd. 26.06.2018 blijkt dat betrokkene zich schuldig gemaakt heeft aan mensenhandel met het oog op uitbuiting van prostitutie, ten aanzien van een minderjarige, met verwarrende omstandigheden. M. (...) wordt een rol in de gedwongen tienerprostitutie toegedicht als zogenaamde "loverboy", waarbij het slachtoffer wordt misleid en afhankelijk gemaakt van jongeren die haar uit haar (vertrouwde) milieu halen en haar in een omgeving plaatsen waar ze moeilijk tot onmogelijk op ruggeleuning kunnen rekenen, behoudens van de loverboy of zijn directe omgeving. Eens de afhankelijkheid optimaal is, wordt het slachtoffer gedwongen of verder aangezet tot prostitutie. Met afwisselende dwang, lieve/vriendelijke opmerkingen en/of geweld wordt de kwetsbare minderjarige meisjes de indruk gegeven dat zij toch zelf "beslissingen" kunnen nemen, de inkomsten worden overgedragen of afgenomen en de loverboy kan hoge eisen stellen inzake het werkritme en de werkomstandigheden. De feiten zijn bijzonder ernstig en getuigen van een extreem vervaagd normbesef, waarbij de drang naar gemakkelijk geldgewin primeert op het respect voor de fysieke en psychische integriteit van de zeer jonge slachtoffers. Hij maakte schaamteloos misbruik van de kwetsbare positie van het zeer jonge slachtoffer om hieruit munt te slaan zonder stil te staan bij de mogelijke of verwoestende impact op de verdere ontwikkeling van het minderjarige slachtoffer. Een dergelijke houding impliceert een criminele ingesteldheid met groot gevaar op recidive. Het hebben van een minderjarige dochter heeft hem niet weerhouden deze feiten te plegen.

Op 23.10.2019 werd hij veroordeeld door het hof van beroep te Antwerpen tot een gevangenisstraf van 15 maanden wegens diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Bovendien blijkt uit het strafregister dat betrokkene ook in zijn jeugdjaren reeds meerdere malen met de jeugdrechter in contact kwam naar aanleiding van strafbare feiten. Betrokkene zijn gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept - door het feit dat hij meerdere veroordelingen door de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen heeft (op 07.02.2008, 09.06.2008, 27.08.2008, 27.01.2009, 05.03.2009, 08.04.2009, 22.04.2009, 08.05.2009, 05.06.2009, 07.01.2010, 17.02.2010, 17.12.2010, 11.02.2011, 28.02.2011, 29.03.2011, 03.06.2011, 29.08.2012, 12.10.2012, 28.03.2014, 30.05.2014, 15.06.2015).

Het gegeven dat hij, ondanks de vele kansen die hem geboden werden, bleef recidiveren, wijst erop dat de betrokkene geen lessen trekt uit zijn veroordelingen en dat hij de ernst van zijn daden niet blijkt of wenst te zien, noch schijnt te begrijpen dat zijn gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit zijn persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid, naar voren waardoor het niet uit te sluiten valt dat hij dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

[] 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

Betrokkene werd op 10.03.2017 onderworpen aan een inreisverbod van 3 jaar. Gezien het arrest van het Europees Hof van Justitie van 2610712017 (Ouhrami, C-225116) zal de termijn van het inreisverbod in werking treden van zodra betrokkene effectief het grondgebied van de lidstaten die het Schengen-acquis toepassen heeft verlaten. Op 31.01.2024 werd dhr. Z. (...) onderworpen aan een inreisverbod van 10 jaar. Waartegen hij in beroep ging. Op heden heeft de beroepsinstantie (Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen) zich nog niet uitgesproken.

Artikel 74/13

Dhr. Z. (...) werd op 01.12.2023 gesproken door een terugkeerbegeleider van de dienst Vreemdelingenzaken. Zijn administratieve situatie werd hem toegelicht. Hij werd bovendien ingelicht over de beslissingen die DVZ jegens hem kan nemen. Betrokkene verleende gedeeltelijk zijn medewerking en was verbaal agressief gedurende het gesprek.

Hij verklaarde nooit documenten gehad te hebben. Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene op verschillende manieren getracht heeft zijn verblijf in België te regulariseren, doch telkens zonder succes. Zo heeft betrokkene een aanvraag tot machtiging in het kader van een 9bis ingediend op 29.06.2005, deze beslissing werd ontvankelijk doch ongegrond beschouwd op 11.01.2008. Betrokkene heeft opnieuw een aanvraag om machtiging tot machtiging in het kader vna een 9 bis ingediend op 17.09.2009 deze werd onontvankelijk beschouwd op 06, 10.2009. Betrokkene heeft een derde maal op 17.11.2010 een aanvraag tot machtiging in het kader van 9bis ingediend, deze werd opnieuw onontvankelijk beschouwd op 20.10.2011.

Hij verklaarde sinds 1999 in België te verblijven. Hij verklaarde naar België te zijn gekomen vanuit Kosovo. Omdat er is zijn land van herkomst oorlog was. Hij zou met zijn gezin naar België zijn gevlucht. Uit het administratief dossier blijkt dat hij op 27.06.2008 internationale bescherming verzocht. Op 30.07.2008 werd afstand gedaan van zijn asielaanvraag.

Hij verklaarde in België een partner (J. T. (...)) en een minderjarige dochter van 15 jaar oud (C. M. (...) °2008) te hebben. Hij weet niet precies waar ze wonen, maar ze zouden in Deurne-Noord wonen. Hij geeft geen verdere informatie. Uit de bezoekerslijst van de gevangenis blijkt dat zij inderdaad betrokkene bezoeken in de gevangenis.

Wat zijn partner betreft. Het wordt niet betwist dat betrokkene mogelijks een duurzame relatie heeft met een Belgische onderdane. Uit het administratief dossier blijken geen hinderpalen om het gezinsleven in het herkomstland of elders verder te zetten. Uit niks blijkt dat het gezinsleven enkel in België verdergezet zou kunnen worden. Het feit dat zijn partner niet gedwongen kan worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij betrokkene niet vrijwillig zou kunnen volgen naar het land van herkomst of elders. Betrokkene werd daarenboven nooit gemachtigd tot een verblijf in België, zowel betrokkene als zijn partner wisten of behoorden te weten dat het gezinsleven in België vanaf het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België. Wat zijn dochter betreft. Uit het Rijksregister blijkt dat zij bij haar moeder J. (...) verblijft. Betrokkene verzocht op 21.04.2017 gezinshereniging met zijn dochter. Deze werd niet in overweging genomen op 12.10.2017 gezien er een inreisverbod lopende was. Betrokkene verzocht een tweede keer op 11 12.2020 gezinshereniging met zijn dochter. Op 22.02.2021 werd dit verzoek afgewezen met een bijlage 20.

Het gevaar dat betrokkene vormt voor de openbare orde is superieur aan de gezinsbelangen die betrokkene kan doen gelden. Niets heeft hem ervan weerhouden om (herhaaldelijk) feiten van openbare orde te plegen.

Bovendien werd hij op 29.06.2018 veroordeeld wegens het prostitueren van een minderjarige. Het hebben van een minderjarige dochter, heeft betrokkene er niet van weerhouden om deze feiten te plegen. Op het moment van het vonnis was zijn dochter 9 jaar oud. Dit getuigt allerminst van verantwoordelijkheid tegenover de Belgische minderjarige dochter, zoals van het ouderlijk gezag zou mogen verwacht worden. Het hebben van een minderjarige dochter heeft betrokkene niet weerhouden om deze verwerpelijke feiten te plegen.

Bovendien verbleef de betrokkene van 31.07.2017 tot 10.03.2017 in de gevangenis. Hij werd op 26.01.2018 opnieuw opgesloten in de gevangenis, Waar hij tot heden verblijft. Het is aannemelijk dat zijn dochter inmiddels gewend is aan het leven zonder de fysieke aanwezigheid van haar vader.

Tenslotte kan er worden opgemerkt dat de uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn (minderjarige)kinderen heeft niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van deze kinderen, als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn minderjarige kinderen. Hij kan vanuit het buitenland financieel bijdragen aan het onderhouden van zijn dochter. Contacten met hen kan hij onderhouden via moderne communicatiemiddelen. Of zijn gezin had hem steeds gaan bezoeken in zijn land van herkomst of elders waar toegelaten. Minstens tot op het moment dat hij de opheffing van het inreisverbod heeft bekomen of de termijn van de inreisverbod heeft gerespecteerd en hij legaal kan terugkeren naar België. Bovendien brengt de verplichting om het Belgische grondgebied te verlaten enkel een tijdelijke scheiding met zich mee tussen betrokkene en zijn minderjarig Belgisch kind en heeft niet tot gevolg dat het hem definitief onmogelijk wordt gemaakt om in de toekomst een familieleven met het kind in België te ontwikkelen.

Uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé-en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren.

Ook zou zijn hele familie hier in België wonen. In de bezoeksbezoeking van de gevangenis werden inderdaad diverse familieleden opgenomen (moeder, zus, broer, neef, nicht...). Hierover kan men kort zijn. Het beperkt EVRM het begrip 'gezinsleven' in beginsel tot het kerngezin en gaat na of er een voldoende 'graad' van gezinsleven kan worden vastgesteld. In de zaak Samsonnikov v. Estonia bevestigde het EHRM op algemene wijze dat het begrip "gezinsleven" geen betrekking heeft op volwassenen die niet tot het kerngezin behoren en die niet aangetoond hebben afhankelijk te zijn van hun familieleden. Betrokkene toont onvoldoende de graad van gezinsleven aan met zijn familieleden. Een schending van artikel 8 van het EVRM kan niet aannemelijk worden gemaakt.

Dat betrokkene moeilijkheden zal ondervinden met het uitoefenen van zijn gezinsleven is louter te wijten aan zijn eigen misdadig gedrag.

Wat zijn medische situatie betreft zou hij overal "vetbollen" hebben, waaraan hij geopereerd dient te worden. Betrokkene werd uitgelegd dat hij zijn verklaringen dient te bewijzen met medische attesten. Op heden mocht de Administratie geen documenten ontvangen. Een loutere verklaring kan een repatriëring niet verhinderen.

Hij wenst absoluut niet terug te keren naar zijn land van herkomst en verklaart in staat te zijn om zichzelf "iets aan te doen" indien er een repatriëring georganiseerd wordt. De raadsman van dhr. Z. (...) beweert dat betrokkene niet teruggestuurd kan worden naar Kosovo omdat hij daar niet gekend is. Op 22.03.2024 gingen de Kosovaarse autoriteiten akkoord met een readmissie.

Het administratief dossier bevat geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

[] Artikel 74/14 §3, 1° : er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 1999 in België te verblijven (hoorrecht dd. 01.12.2023).

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene op verschillende manieren getracht heeft zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier te regulariseren. Maar hierin niet geslaagd is.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming of een verblijfsaanvraag valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd
Betrokkene maakt gebruik van een alias nl. M. E. (...)

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.
Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 11.01.2008, 11.04.2008, 27.10.2016, 10.03.2017 dat hem betekend werd op 10.03.2017. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing(en) heeft uitgevoerd.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene werd op 10.03.2017 onderworpen aan een inreisverbod van 3 jaar. Gezien het arrest van het Europees Hof van Justitie van 2610712017 (Ouhrami, C-225/16) zal de termijn van het inreisverbod in werking treden van zodra betrokkene effectief het grondgebied van de lidstaten die het Schengen-acquis toepassen heeft verlaten. Op 31.01.2024 werd dhr. Z. (...) onderworpen aan een inreisverbod van 10 jaar. Waartegen hij in beroep ging. Op heden heeft de beroepsinstantie (Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen) zich nog niet uitgesproken.

[] Artikel 74/14 §3, 3° : de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Op 30.01.2009 werd betrokkene veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van 1 jaar wegens diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met gebruikmaking van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig, gestolen om diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren; diefstal met geweld of bedreiging, door middelen van braak, inklimming of valse sleutels, bij nacht, door twee of meer personen.

Op 06.06.2018 werd hij veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van 15 maanden wegens verdovende middelen/psychotropen : verkoop/ het te koop stellen zonder vergunning; aflevering met vergunning. Uit het vonnis dd. 06.06.2018 blijkt dat betrokkene gehandeld heeft in cannabis gedurende een periode van ongeveer 6 maanden. Feiten van handel en bezit van verdovende middelen getuigen van een normeloze ingesteldheid, die de volksgezondheid en de gezondheid van individuele druggebruiker ernstig in het gedrang brengt louter met het oog op makkelijk geldgewin. Drugshandel veroorzaakt maatschappelijke overlast en ligt aan de basis van randcriminaliteit.

Op 26.06.2018 werd hij veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van 4 jaren wegens mensenhandel; gepleegd ten opzichte van een minderjarig slachtoffer om misbruik te maken van de bijzondere kwetsbare positie.

Uit het vonnis dd. 26.06.2018 blijkt dat betrokkene zich schuldig gemaakt heeft aan mensenhandel met het oog op uitbuiting van prostitutie, ten aanzien van een minderjarige, met verwarrende omstandigheden. M. (...) wordt een rol in de gedwongen tienerprostitutie toegedicht als zogenaamde "loverboy", waarbij het slachtoffer wordt misleid en afhankelijk gemaakt van jongeren die haar uit haar (vertrouwde) milieu halen en haar in een omgeving plaatsen waar ze moeilijk tot onmogelijk op ruggeleuning kunnen rekenen, behoudens van de loverboy of zijn directe omgeving. Eens de afhankelijkheid optimaal is, wordt het slachtoffer gedwongen of verder aangezet tot prostitutie. Met afwisselende dwang, lieve/vriendelijke opmerkingen en/of geweld wordt de kwetsbare minderjarige meisjes de indruk gegeven dat zij toch zelf "beslissingen" kunnen nemen, de inkomsten worden overgedragen of afgenomen en de loverboy kan hoge eisen stellen inzake het werkritme en de werkomstandigheden. De feiten zijn bijzonder ernstig en getuigen van een extreem vervaagd normbesef, waarbij de drang naar gemakkelijk geldgewin primeert op het respect voor de fysieke en psychische integriteit van de zeer jonge slachtoffers. Hij maakte schaamteloos misbruik van de kwetsbare positie van het zeer jonge slachtoffer om hieruit munt te slaan zonder stil te staan bij de mogelijke of verwoestende impact op de verdere ontwikkeling van het minderjarige slachtoffer. Een dergelijke houding impliceert een criminele ingesteldheid met groot gevaar op recidive.

Op 23.10.2019 werd hij veroordeeld door het hof van beroep te Antwerpen tot een gevangenisstraf van 15 maanden wegens diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Bovendien blijkt uit het strafregister dat betrokkene ook in zijn jeugdjaren reeds meerdere malen met de jeugdrechter in contact kwam naar aanleiding van strafbare feiten. Betrokkene zijn gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat hij meerdere veroordelingen door de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen heeft (op 07.02.2008, 09.06.2008, 27.08.2008, 27.01.2009, 05.03.2009, 08.04.2009, 22.04.2009, 08.05.2009, 05.06.2009, 07.01.2010, 17.02.2010, 17.12.2010, 11.02.2011, 28.02.2011, 29.03.2011, 03.06.2011, 29.08.2012, 12.10.2012, 28.03.2014, 30.05.2014, 15.06.2015).

Het gegeven dat hij, ondanks de vele kansen die hem geboden werden, bleef recidiveren, wijst erop dat de betrokkene geen lessen trekt uit zijn veroordelingen en dat hij de ernst van zijn daden niet blijkt of wenst te

zien, noch schijnt te begrijpen dat zijn gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit zijn persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid, naar voren waardoor het niet uit te sluiten valt dat hij dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen ² om de volgende redenen:

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken. Betrokkene is niet in het bezit van de vereiste reisdocumenten op het moment van zijn arrestatie:

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum/verblijfsvergunning. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem afgeleverd zal worden. Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen verwijdering zich opdringt.

Op 30.01.2009 werd betrokkene veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van 1 jaar wegens diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met gebruikmaking van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig, gestolen om diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren; diefstal met geweld of bedreiging, door middel van braak, inklimming of valse sleutels, bij nacht, door twee of meer personen.

Op 06.06.2018 werd hij veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van 15 maanden wegens verdovende middelen/psychotropen : verkoop/ het te koop stellen zonder vergunning; aflevering met vergunning.

Uit het vonnis dd. 06.06.2018 blijkt dat betrokkene gehandeld heeft in cannabis gedurende een periode van ongeveer 6 maanden. Feiten van handel en bezit van verdovende middelen getuigen van een normeloze ingesteldheid, die de volksgezondheid en de gezondheid van individuele druggebruiker ernstig in het gedrang brengt louter met het oog op makkelijk geldgewin. Drugshandel veroorzaakt maatschappelijke overlast en ligt aan de basis van randcriminaliteit.

Op 26.06.2018 werd hij veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van 4 jaren wegens mensenhandel; gepleegd ten opzichte van een minderjarig slachtoffer om misbruik te maken van de bijzondere kwetsbare positie.

Uit het vonnis dd. 26.06.2018 blijkt dat betrokkene zich schuldig gemaakt heeft aan mensenhandel met het oog op uitbuiting van prostitutie, ten aanzien van een minderjarige, met verwarrende omstandigheden. M. (...) wordt een rol in de gedwongen tienerprostitutie toegedicht als zogenaamde "loverboy", waarbij het slachtoffer wordt misleid en afhankelijk gemaakt van jongeren die haar uit haar (vertrouwde) milieu halen en haar in een omgeving plaatsen waar ze moeilijk tot onmogelijk op ruggeleuning kunnen rekenen, behoudens van de loverboy of zijn directe omgeving. Eens de afhankelijkheid optimaal is, wordt het slachtoffer gedwongen of verder aangezet tot prostitutie. Met afwisselende dwang, lieve/vriendelijke opmerkingen en/of geweld wordt de kwetsbare minderjarige meisjes de indruk gegeven dat zij toch zelf "beslissingen" kunnen nemen, de inkomsten worden overgedragen of afgenomen en de loverboy kan hoge eisen stellen inzake het werkritme en de werkomstandigheden. De feiten zijn bijzonder ernstig en getuigen van een extreem vervaagd normbesef, waarbij de drang naar gemakkelijk geldgewin primeer op het respect voor de fysische en psychische integriteit van de zeer jonge slachtoffers.

Hij maakte schaamteloos misbruik van de kwetsbare positie van het zeer jonge slachtoffer om hieruit munt te slaan zonder stil te staan bij de mogelijke of verwoestende impact op de verdere ontwikkeling van het minderjarige slachtoffer. Een dergelijke houding impliceert een criminele ingesteldheid met groot gevaar op recidive.

Op 23.10.2019 werd hij veroordeeld door het hof van beroep te Antwerpen tot een gevangenisstraf van 15 maanden wegens diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Bovendien blijkt uit het strafregister dat betrokkene ook in zijn jeugdjaren reeds meerdere malen met de jeugdrechter in contact kwam naar aanleiding van strafbare feiten. Betrokkene zijn gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat hij meerdere veroordelingen door de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen heeft (op 07.02.2008, 09.06.2008, 27.08.2008, 27.01.2009, 05.03.2009, 08.04.2009, 22.04.2009, 08.05.2009, 05.06.2009, 07.01.2010, 17.02.2010, 17.12.2010, 11.02.2011, 28.02.2011, 29.03.2011, 03.06.2011, 29.08.2012, 12.10.2012, 28.03.2014, 30.05.2014, 15.06.2015).

Het gegeven dat hij, ondanks de vele kansen die hem geboden werden, bleef recidiveren, wijst erop dat de betrokkene geen lessen trekt uit zijn veroordelingen en dat hij de ernst van zijn daden niet blijkt of wenst te zien, noch schijnt te begrijpen dat zijn gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit zijn persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid, naar voren waardoor het niet uit te sluiten valt dat hij dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn

Betrokkene beweert sinds 1999 in België te verblijven.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene op verschillende manieren getracht heeft zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier te regulariseren. Maar hierin niet geslaagd is.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming of een verblijfsaanvraag valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd.

Betrokkene maakt gebruik van een alias nl. M. E. (...)

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 11.01.2008, 11.04.2008, 27.10.2016, 10.03.2017 dat hem betekend werd op 10.03.2017. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing(en) heeft uitgevoerd.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene werd op 10.03.2017 onderworpen aan een inreisverbod van 3 jaar. Gezien het arrest van het Europees Hof van Justitie van 2610712017 (Ouhrami, C-225/16) zal de termijn van het inreisverbod in werking treden van zodra betrokkene effectief het grondgebied van de lidstaten die het Schengen-acquis toepassen heeft verlaten. Op 31.01.2024 werd dhr. Z. (...) onderworpen aan een inreisverbod van 10 jaar. Waartegen hij in beroep ging. Op heden heeft de beroepsinstantie (Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen) zich nog niet uitgesproken.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 1999 in België te verblijven.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene op verschillende manieren getracht heeft zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier te regulariseren. Maar hierin niet geslaagd is.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming of een verblijfsaanvraag valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd.

Betrokkene maakt gebruik van een alias nl. M. E. (...)

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 11.01.2008, 11.04.2008, 27.10.2016, 10.03.2017 dat hem betekend werd op 10.03.2017. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing(en) heeft uitgevoerd.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene werd op 10.03.2017 onderworpen aan een inreisverbod van 3 jaar. Gezien het arrest van het Europees Hof van Justitie van 2610712017 (Ouhrami, C-225/16) zal de termijn van het Inreisverbod in werking treden van zodra betrokkene effectief het grondgebied van de lidstaten die het Schengen-acquis toepassen heeft verlaten. Op 31.01.2024 werd dhr. Z. (...) onderworpen aan een inreisverbod van 10 jaar. Waartegen hij in beroep ging. Op heden heeft de beroepsinstantie (Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen) zich nog niet uitgesproken.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij/zij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij/zij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Kosovo.

In uitvoering van de deze beslissingen, gelasten wij, L. B. (...), attaché, de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de verantwoordelijke van het veiligheidsdetachement van de Nationale luchthaven om betrokkene vanaf 19.04.2024 te doen opsluiten, (...)"

Uit de bewoordingen van de bijlage 13septies blijkt dat deze akte drie onderscheiden beslissingen omvat, met name een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (zonder termijn voor vrijwillig vertrek), een beslissing tot terugleiding naar de grens en een beslissing tot vasthouding.

Op 15 juni 2024 is de verzoeker onder escorte verwijderd naar Pristina (Kosovo).

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ambtshalve merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat hij niet bevoegd is om kennis te nemen van het onderhavige beroep in de mate dat het gericht is tegen de beslissing tot vasthouding van 2 april 2024, die in de bestreden akte vervat ligt.

Artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

"De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen 7, (...) kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen."

Artikel 72, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de Vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van het beroep kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

Bijgevolg moet het beroep als onontvankelijk worden afgewezen in de mate dat het gericht is tegen de beslissing tot vasthouding van 2 april 2024, die in de bestreden akte vervat ligt.

Ter terechtzitting werd de advocate van de verzoeker erop gewezen dat de Raad niet bevoegd is om kennis te nemen van het onderhavige beroep in de mate dat het gericht is tegen de beslissing tot vasthouding van 2 april 2024, die in de bestreden akte vervat ligt.

De advocate van de verzoeker heeft ter terechtzitting hier niets tegen in gebracht.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen beroepen slechts voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp, waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip

'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem tevens een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel verschaffen.

Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoeker toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Uit informatie die door de verweerder op 31 juli 2024 aan de Raad werd overgemaakt, blijkt dat de verzoeker op 15 juni 2024 onder escorte werd gerepatriëerd naar Kosovo.

Bijgevolg rijst de vraag naar het actueel belang bij de gevraagde nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten en van de beslissing tot terugleiding naar de grens van 2 april 2024, die thans reeds volledige uitvoering hebben gekregen en geen invloed meer hebben op de rechtstoestand van de verzoeker.

Ter terechtzitting wordt deze vraag in het debat gebracht. De advocate van de verzoeker stelt dat de vordering inderdaad zonder actueel belang is, gelet op de repatriëring.

De Raad beklemtoont dat het procesbelang, waarvan een verzoeker blijk moet geven, zoals voorzien in artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en dit belang moet worden behouden tot aan de uitspraak. Wanneer het belang van een verzoeker in vraag wordt gesteld, moet hij hieromtrent een duidelijk standpunt innemen en dient hij de nodige gegevens aan te brengen die uitsluitel geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149).

Gelet op het feit dat de advocaat van de verzoeker ter terechtzitting uitdrukkelijk stelt dat de verzoeker thans geen belang meer heeft bij de nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot terugleiding naar de grens, verrat in de bestreden bijlage 13septies, dient te worden vastgesteld dat de verzoeker ten aanzien van deze beslissingen niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang.

Het beroep is derhalve, bij gebrek aan het rechtens vereiste belang, niet-ontvankelijk in de mate dat het gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot terugleiding naar de grens, verrat in de bestreden bijlage 13septies van 2 april 2024.

2.3. Het beroep is voor de gehele bestreden akte niet-ontvankelijk. Dit volstaat om het beroep te verwerpen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend vierentwintig door:

C. DE GROOTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN	C. DE GROOTE
--------------	--------------